

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 1969

Doknr.
562559

Dato
25-04-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 28. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 373 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares foreløbigt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Julie Skovsby (S).

Spørgsmål nr. 373:

"Til TV 2/Fyn søndag den 25. marts 2018 udtaler ministeren, "(...) det er stadig vigtigt at sige, at der også er andre tilbud, som understøtter og hjælper borgere, som har en senskade efter seksuelle overgreb." Ministeren bedes redegøre for disse alternative tilbud til voksne, som i deres barndom har været udsat for overgreb, samt den dokumenterede virkning og effekt heraf. Der henvises til artiklen "Kritik af minister: Hvilke alternativer snakker du om, Mai?" bragt på TV 2/Fyn den 26. marts 2018."

Svar:

Jeg vil gerne indledningsvist understrege, at det er forfærdeligt, når et barn udsættes for seksuelle overgreb, og overgrebet kan give sociale eller psykiske vanskeligheder helt ind i voksenlivet. Derfor er det også vigtigt, at der er mulighed for at få hjælp, såfremt der er behov for det, pga. seksuelle overgreb i barndommen.

De tre Centre for Seksuelt Misbrugte (senfølgecentre) tilbyder rådgivning og behandling til personer, som har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen. Satspuljepartierne blev med satspuljeaftalen for 2017 enige om at afsætte permanent bevilling til de tre centre.

Det er dog vigtigt at understrege, at indsatsen på senfølgecentre ikke står alene, men at der også er andre tilbud, som understøtter og hjælper borgere, som har senfølger efter seksuelle overgreb. Det er således også en kommunal og regional opgave at tilbyde hjælp til mennesker med senfølger efter seksuelle overgreb i barndommen, såfremt der vurderes at være behov herfor.

Kommunerne har ansvar for at hjælpe og rådgive personer med nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne samt særlige sociale problemer. Den forpligtelse gælder naturligvis også for personer, der har behov for hjælp som følge af senfølger efter seksuelle overgreb i barndommen. Kommunen kan fx tilbyde gratis rådgivning, og har også mulighed for at visitere til tilbud af behandlingsmæssig karakter. Det fremgår således af vejledning 1 til serviceloven: "I en rådgivningssituation kan det derfor være af stor værdi at være opmærksom på, om der kan ligge et tidligere seksuelt misbrug til grund for den rådssøgendes problemer og i givet fald at søge den pågældende henvist til relevante behandlingsmuligheder. I offentligt regi er der i dag en række tilbud både i sundheds- og i socialt regi, der har tilbud til voksne, som har været udsat for seksuelle overgreb".

Virkningen og effekten af de kommunale tilbud til mennesker med senfølger efter seksuelle overgreb i barndommen følges ikke på nationalt niveau.

Foruden kommunale tilbud er det også muligt for personer, der har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen at få hjælp i regi af sundhedssystemet. Til brug for besvarelsen er der derfor indhentet bidrag fra Sundheds- og Ældreministeriet, som oplyser følgende:

”Personer, der har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen, og sidenhen har udviklet en psykisk lidelse, har ret til behandling af den psykiske lidelse. Personer, der udvikler alvorlige psykiske lidelser, behandles i regionalt regi på sygehuset, mens personer, der har mildere symptomer på psykiske vanskeligheder, har mulighed for at indgå i forløb med samtaleterapi hos praktiserende læge. Det afhænger således af diagnosen og sygdommens sværhedsgrad, hvor behandlingen foretages.

Det er desuden muligt at blive henvist til behandling hos en privat praktiserende psykolog via almen praktiserende læge. Det følger af sundhedslovens § 69, at visse særligt udsatte persongrupper har mulighed for at opnå tilskud til behandling hos psykolog i praksissektoren efter lægehenvi sning. Ordningen omfatter bl.a. personer, der inden de er fyldt 18 år, har været ofre for incest eller andre seksuelle overgreb (henvisningsgruppe 9). Tilskuddet er på 60 pct. og ydes for op til 12 konsultationer efter henvisning fra egen læge.

Derudover findes der centre for voldtægtsofre i alle fem regioner. De fem centre for voldtægtsofre har med satspuljeaftalen på sundhedsområdet (2013-2016) permanent fået bevilliget 4,4 mio. kr. årligt fra 2013 og frem. Midlerne er afsat til forbedring af tilbuddene på voldtægtscentre i alle regioner, så der bl.a. bliver mulighed for, at ofret kan få rådgivning og støtte fra psykolog og socialrådgiver, ligesom de pårørende også kan modtage bistand. Derudover blev der med satspuljeaftalen (2009-2012) afsat 5,0 mio. kr. permanent til deling mellem Center for Seksuelle Overgreb på Rigshospitalet og Center for Voldtægtsofre på Aarhus Universitetshospital med henblik på evidensbaseret udvikling og forbedring af centrenes rådgivning om behandling af voldtægtsofre.”

Børne- og Socialministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Sundheds- og Ældreministeriet om bidrag om den dokumenterede virkning og effekt af behandlingstilbuddene til voksne med senfølger efter seksuelle overgreb i barndommen i regi af sundhedssystemet. Det har ikke været muligt at nå inden for tidsfristen. Et endeligt svar på spørgsmålet forventes oversendt juni 2018.

Med venlig hilsen
Mai Mercado